

«Και βγάζω το καπέλο μου...»: ένα βιβλίο κατά των φόβων!

Από Έλενα Αρτζανίδου - 7 Νοεμβρίου 2018

0

ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ Γράφει η Έλενα Αρτζανίδου /συγγραφέας-εκπαιδευτικός / ardjanidou.psychogios.gr

Και ο προγραμματισμός συνεχίζεται για μικρά και μεγάλα παιδιά για την καλλιέργεια της φιλιαναγνωσίας. Και αυτό για να πετύχει αρχικά χρειάζεται αναζήτηση και σκέψη. Ποιο βιβλίο να επιλέξω! Ποιο θα τους τραβήξει το ενδιαφέρον! Τι απασχολεί μικρούς και μεγάλους; [Πως μπορώ να μιλήσω για κείνα που γεννούν φόβο και χρειάζεται να μιλήσουμε σε μικρούς για να τους ενδυναμώσουμε ψυχικά και σωματικά!](#) Ποιο θα προκαλέσει συζητήσεις και θα απαιτήσει θέσεις και διατυπώσεις! Τελικά τι θα διαβάσω ή τι να τους προτείνω σπίτι ή τι θα μπορούσε να αγοραστεί στη βιβλιοθήκη ή στις νέες βιβλιοθήκες που ορίστηκαν για φέτος σε κάποια σχολεία!

“Και βγάζω το καπέλο μου...”, Μάκης Τσίτας, εικόνες: Ντανιέλα Σταματιάδη, εκδόσεις Κόκκινη κλωστή δεμένη

Και κυριολεκτικά βγάζω το καπέλο μου στον Μάκη Τσίτα, για το θέμα που επιχείρησε να προσεγγίσει, αλλά και για τη μαεστρία της γραφής του.

«Είναι μια όμορφη ηλιόλουστη μέρα κι αυτός ξυπνάει με καλή διάθεση και αποφασίζει να βγει βόλτα. Πηγαίνει σ' ένα πανέμορφο πάρκο κι εκεί συναντάει τρία παιδιά που ετοιμάζονται να παίξουν το «Λύκε, λύκε» και ψάχνουν για τον τέταρτο της παρέας. Γίνεται εκείνος ο τέταρτος και το παιχνίδι ξεκινάει.

Είναι όμως τόσο καλός όσο δείχνει; Και ήταν σωστή η απόφαση των παιδιών να τον αφήσουν να παίξει μαζί τους; Πολλές φορές τα πράγματα δεν είναι έτσι όπως φαίνονται...» γράφει στο οπισθόφυλλο και όταν αρχίσεις την ανάγνωση ο καμουφλαρισμένος ήρωας του Μάκη Τσίτα, εκείνος ο επικίνδυνος τύπος/ λύκος που τολμά και κινείται δίπλα στα αθώα παιδιά , εκεί στο πάρκο που ξέρουμε και περνάμε οι περισσότεροι και όχι μέσα στο δάσος σαν άλλο λύκος από την ιστορία της Κοκκινোসκουφίτσας, ζωντανεύει και γίνεται επικίνδυνος.

Μεστός λόγος, κοφτός. Αλληγορίες, κίνηση, σκηνές όλα υπολογισμένα από τον συγγραφέα. Ο Μάκης Τσίτας μοιάζει σαν με νυστέρι να έστησε το σκηνικό του αφού πρόσθεσε όλο του το νιάσιμο και την αγωνία. Ένα σκηνικό που γρήγορα το καλό, το όμορφο και το οικείο μεταμορφώνεται σε επικίνδυνο που μπορεί όμως να νικηθεί αν όλοι καιροφυλακτούμε.

Λύκε λύκε είσαι εδώ... δυστυχώς πάντα κάπου μπορεί να είναι. Εκείνος που αν αρπάξει θα πληγώσει, μπορεί και να εξαφανίσει. Το βιβλίο χτυπά την πόρτα του αναγνώστη και τον ειδοποιεί πως όταν ξέρεις προλαβαίνεις και κυρίως όταν η κοινωνία παρατηρεί ενεργά ο λύκος/ τύπος αδύναμος θα το σκεφτεί αν το τολμήσει.

Η εξαιρετική ιστορία απογειώνεται και από τις εναρμονισμένες εικόνες της Ντανιέλας Σταματιάδη που ακολουθούν την ιστορία, αλλά και προσθέτουν στο κείμενο.